

2. Тъ сж нашъ законъ, и правило на дължности-ты ни, и ные сме длъжни да гы вардимъ съвършенно отъ сърдце, или ако не, то подпадаме подъ гнѣвъ-тъ Божій.

3. Ные всички сме были недостаточни въ съвършенно-то изпълняваніе на тоя законъ споредъ както свидѣтельствува и свѣсть-та ни, и за това сме осждени.

4. Ные отъ себе си не сме възможни да направимъ нѣщо, съ което да удовлетвори́мъ Бога за грѣхове-ты си, и да избѣгнемъ отъ гнѣвъ-тъ му.

5. Но Той милостиво промысли за насъ Спаситель, Исуса, свой-тъ Сынъ. Той е понеслъ вмѣсто насъ клятвѣ-тъ на законъ-тъ; и ные за да ся спасемъ трѣбува, като ся покаемъ, и оставимъ грѣхове-ты си, да въруваме и уповаваме на Него.

6. Законъ-тъ е нашъ учитель за да ны заведе при Христа. Ные сравняваме съ него наше-то сърдце и животъ-тъ си, и научаваме наши-ты безчетны престѣпленія и грѣхове. Ные научаваме страшно-то наказаніе на грѣхове-ты си отъ законъ-тъ, и треперимъ отъ страхъ, и пытаме: “Що трѣбува да правимъ за да ся спасемъ,” и Богъ ни отговаря: “Ето Агнецъ-тъ Божій, който зима грѣхове-ты на свѣтъ-тъ,” (Іоан. 1; 29); и “който повѣрува, и ся кръсти, ще ся спасе; а който не повѣрува ще бѣде осжденъ,” (Марк. 16; 16). Ако въруваме отъ сърдце твѣ думы Божіи, то ще ся изпълняме отъ радость, и ще станемъ наслѣдници на рай-тъ.